

(המשך מעמוד 34)

של מפלגה זו רבים מהפורשים הפסיקו את תשלום דמי החבר שלהם משום שאינם מרוצים מהעובדה שד"ש נשארה בממשלה, ומבכרת כסאות על פני עקרונות. ברור לגמרי כי תומכיהם של ירון ותמיר בד"ש מיעטו לפרוש ממפלגה זו, ומרבית הפורשים שייכים דווקא לשינוי ולקבוצת עמית. לכן צודקים גם אמנון רובינשטיין וגם מאיר עמית, הטוענים כי העובדה, שהם שמרו על כוחם במועצה, היא הישג רציני ומשמעותי, לאור המצב הנתון.

התארגנות

של ספרדים

בניסוף הדגה הבחירות האזוריות, הניח פה ד"ש עם הקמתה עוד דגל, שעליו חרוטה סיסמה לא פחות חשובה: הטהרה והמוסר הציבורי. כשם שהבחירות הפנימיות בד"ש הפילו את הדגל הראשון, כן הן רמסו את הדגל השני של המוסר, הבחירות בלוד ובירושלים, אשר נפסלו משום שנתגלו בהם זיופים ומעשי מירמה, מעידות על כך. ללוד אין שמים כל כך לב בד"ש משום שעיר זו שולחת רק נציג אחד למועצה, אולם ירושלים שולחת שמונה.

בירושלים היתה התארגנות שלא על הרקע הגושי המקובל בד"ש, לא שינוי או ידיניתמיר אלא בני העדות עם ערביי מזרח ירושלים ואברירגוש. כל שמונת הנבחרים בבחירות שנפסלו בירושלים, למעט אחד, הם ממוצא ספרדי. היתה בעיר

כאשר נפתחו הקלפיות התברר כי לפחות 60 רשימות הצבעה הן רשימות זהות, ונכתבו באותו כתב יד. קיימת כמובן האפשרות הפלילית כי 60 תתקי הצבעה אלה הוספו לקלפי, וזיוף פשוט של בחירות. אולם במקומם, זיוף פשוט של בחירות. אולם קיימת גם אפשרות אחרת. היה מי שדאג לצייד מצביעים עם רשימות מוכנות מראש, כדי שיטילו אותן לקלפי. גם אפשרות זו פסולה, מאחר וחוקת ד"ש אוסרת לתת רשימות מוכנות למצביעים.

כאשר התבררו, לאחר פתיחת הקלפיות, התוצאות ונספרו הקולות, התגלה כי מי שהיה דובר ד"ש, העתונאי אלי אייל, יצא במקום הששי, בין שמונת המאושרים שנכנסו למועצה מטעם ירושלים. כאשר הגיעה הרשימה לוועדת הבחירות המרכזית בתל-אביב, היה אייל במקום התשיעי. מי שהו דאג להחליף את התוצאה ולהציב במקום הששי של אייל, את מי שיצא במקום ה-9, אלי אללוף, מאנשי עודד ומי שמקובל על הגוש המרכזי של תמיר-ירון. גם היריבים המושבעים של אללוף אינם חושדים בו עצמו במעשה זה, כי אללוף ידוע כאורח הגון. אבל ברור שהיה מי שדאג להקפיץ אותו שלושה מקומות קדימה ברשימה ואל תוך המועצה.

הכשלות

של ירון

ביתוח של התוצאות, מבלי לקחת ביי חשבון את תוצאות הבחירות ברשימה

מנהיגים ירון ותמיר מי קובר את מי?

הארצית, מעיד על כך שהתמונה בד"ש לא השתנתה באופן מהותי, וכי מפלגה זו תמשיך לגשש באפלה הפוליטית אליה ניווטו אותה ירון וחבריו. אולם תוצאות הבחירות מעידות דווקא על חולשתו של ירון, הווכחה כביכול בבחירות. בתוך הגוש תמיר-ירון עלה בשיעור ניכר כוחו של שר המשפטים שמואל תמיר, ואין ספק כי השפעתו על ירון ועל המפלגה תגבר, עתה יותר מאיפעם, בעוד שכוחו של ירון עצמו נחלש.

גם השפעתה של תנועת עודד תהיה גדולה יותר במועצה הבאה של ד"ש, בנושאי פנים מזהים פחות או יותר אנשי עודד עם עמדת ירון, אם כי פה ושם נשמעות טרוניות על איימילוי הבטחות המצע בכל הנוגע לנושאי הרווחה. אולם הנטיות הפוליטיות של מרבית אנשי עודד שנבחרו, הן יותר יוניות מאשר הנטיות של ירון-תמיר, ורבים מאנשי עודד יצביעו בשעת מבחן, בעד עזיבת הממשלה.

האיום של מאיר עמית, להשתלט על המפלגה, הוסר במידה רבה, לאור כשלות קבוצתו בבחירות הפנימיות. גם העובדה ששינוי לא זכתה בניצחון מכריע, מרמזת על כך כי לאחר המשבר, שיבוא בוודאי בד"ש, תיהפך שינוי שוב לתנועה קיקיונית במפה הפוליטית הישראלית.

ד"ש תיערך בחודשים הקרובים במערך כוחות חדש לגמרי, ואחת האפשרויות למערך זה, עליהן הציב דווקא מאיר עמית, מחלקת את ד"ש לשלוש קבוצות עיקריות: קבוצת המרכז החופשי של שמואל תמיר, קבוצת עודד וקבוצת שינוי.

הוא:

היא הרביצה לי,

גרמה לי הלם,

הכריחה אותי לעשות

לה מסוי בעידום

היא:

הוא הבטיח לי

עיסוי מרטיט, ליטף

את החזה שלי

בידיו ובפיו, למרות

שידע שאני בהריון

מה ליבלב בין בוורלי

תעסמה סדרום

אחרי שהוא התנהג אלי בצורה משפילה ופוגעת, ובשעה שקטה במלון, והששתי שהוא עלול עוד פעם לא לשלוט בעצמו ולעשות לי מה שכבר עשה קודם.

התעלול

הפירסומי נכשל

יצד נפגשו שני אנשים מעור למות רחוקים כליכך זה מזה? מה קרה ביניהם כאשר היו לבדם? האם צודק מיכאל ליבלוב בתביעה שהגיש נגד בוורלי ג'ונסון, או שהוא מציק לה ומנסה לסחוט ממנה כספים כפי שהיא טוענת. על כל אלה יצטרך לענות בית-הדין המשפט המחוזי בבאר-שבע. בפי הצדדים גירסות ישונות לחלוטין לגבי מה שקרה.

מיכאל ליבלוב הוא עולה חדש, שהגיע לארץ מרוסיה רק לפני שנתיים, ומייד התקבל לעבודה כמעסה במלון מוריה בב-סדום. לדבריו, במיקצועו הוא אח ומעסה רפואי והוא בוגר האקדמיה לציני-רפואה של ברית המועצות ובוגר בית-הספר לאי-חיים ואחיות של הצבא האדום. מייקל מגייר עיצמו כ-אדם מכובד, גשוי ובעל מישפחה. הוא מתגורר בשתי כתובות: האחת בערד והאחרת, זו שמסר בבית-המישפט, ברחוב רחבת החייל 43/2 בבאר-שבע.

בוורלי ג'ונסון-סימס היא אחת המצליחות שבדוגמניות בארצות-הברית, ולדבריה מגיע שכרה למאות אלפי לירות בחודש. עתה נמצאת בוורלי בארץ, יחד עם בעלה (מכאן שמה השני, סימס) לצורך השתתפות בסרט אשאנטי שבו היא מככבת לצידם של מייקל קיין ורקס האריסון. השתתפותה של בוורלי בסרט גר-פה פירסום רב בעיתוני ישראל וארצות-

הסצנה שנערכה ליד המרחצאות במלון מוריה המפואר על שפת ים-המלח, היתה לקוחה כמו מסרטים מסוגו של אשאנטי המצולם עתה בארץ. צעיר רה יפהפיה, שחומה עור, גבוהת קומה ובעלת גיורה משגעת, ניגשה אל צעיר לבוש מיכנסיים כחולים וחולצת-טרקו, ויר הורידה לו סטירת-לחי מצלצלת.

על קטע זה מסכימים שני הצדדים, שכך אומנם אירע הדבר. אולם גם לגבי עוצר מתה של הסטירה וגם לגבי מיספר האנשי שים שצפו בסצנה, יש חילוקי-דיעות חריפים בין הדוגמנית-שחקנית האמריקאית בוורלי ג'ונסון לבין מיכאל ("מייקל") ליב-לוב, עולה חדש מברית-המועצות העובד במלון מוריה כמעסה.

טוען ליבלוב: "ביום 15 ביוני השנה, הודיעה לי פקידת-הקבלה של המלון שהי גברת ג'ונסון מחפשת אותי. פניתי למצוא אותה, במחשבה שהיא עומדת למסור לי את כרטיס העיסוי שהתה חייבת לי. נפגשנו באולם הקבלה שליד בריכת השחייה, ואו היא סטרה לי בכות, באופן מעליב ומשפיל, לעיני אורחים ועובדים של המלון. הושלכתי מעצמת המכה אל הקיר, הייתי בהלם כמה שניות ואחרי-כך ברחתי לחדרים."

לבוורלי ג'ונסון יש, כמובן, גירסה שונה: "חיפשתי את מנהל המלון כדי להגיש תלונה נגד מייקל" היא מספרת. ונתקלתי במייקל עצמו. יכול להיות שהוא עקב אחרי, ובהלתי, בגלל מה שהיה קודם בנינו. מרוב פחד ובהלה סטרתי לו, זה היה מתוך הגנת עצמית, וחשש שהוא ינסה לעשות לי עוד פעם מה שהוא עשה לי קודם. לא היו אנשים נוכחים במקום ובוודאי לא אורחים או עובדים של המלון, כפי שמייקל מנסה להציג זאת. כל העניין היה זמן קצר